

Slovenačka predstava gostuje ove subote u Beogradu

Datum: Pet, 10/05/2024

Medij:

blic.rs

Autor: Sanja Dojkic

Zemlja: Srbija

Web rubrika:

website

Url: <https://www.blic.rs/kultura/slovenacka-predstava-francisek-gostuje-u-beogradu-ove-subote/reebgv6>

Slovenačka predstava "Frančišek" (Mestno Gledališće Ptuj), u režiji Jerneja Lorencija gostuje ove subote, 11. maja u Beogradu.

Lorencije je više struko nagrađivani slovenački autora i ovog puta vraća se u BITEF teatar nakon predstava "Poludela lokomotiva", "Oluja", "Ilijada", "Carstvo nebesko" (koprodukcija Narodnog pozorišta i BITEF teatra).

U predstavi koja počinje u 20 časova igraju Tamara Avguštin i Janez Škof. Franjo Asiški je velika religiozna, mitološka, istorijska i umetnička ličnost. Njegov svetački oreol ostaje neprevaziđen jer je postao simbol.

Tokom vekova on je prevazišao geografiju, pa čak i hrišćanstvo, osvojivši veliki deo sveta. Postao je gigant, bezbroj puta prikazan, literarizovan, mitski natčovek, anđeo, skoro Bog. Ipak, iza lika velikog Franje Asiškog stoji običan čovek po imenu Franjo, koji je živeo u antičko doba. Sagledao je svet i sebe na nov način i takođe je počeo da živi na nov način. Video je dalje od materijalnog, iznad ambicija, iznad pohlepe i požude. I sam je živeo takvim primerom. (Bio je, što je najvažnije, stalni praktikant: zahtevao je najviše od sebe.) Patio je, boreći se sa svojim demonima i istrajavajući u svojoj veri. Borio se sa sobom, a ne sa drugima. On je to preuzeo na sebe, ne okrivljujući druge. Prihvatao je sve i svakoga, nije delio i nije sudio. Bio je svestan da je svako ljudsko biće jedinstveno i neponovljivo. Međutim, i mi smo neraskidivo povezani jedni sa drugima i povezani sa prirodom (mogli bismo ga nazvati "prvim ekologom"). Svi žive, sve diše, sve je jedno. Upravo ovaj ljudski element biće ključna tačka našeg nastupa i razotkriva sve one trenutke humanosti koji su nam svima tako poznati (osim što je Franjo možda bio spremjan da ide dalje i dublje). Stoga se fokusiramo na demistifikovanog, humanizovanog Franju. Francis, koji, kako G. K. Česteron navodi, "ne voli ljudskost (uopšteno), već ljudsko biće (svako pojedinačno); isto tako nije voleo hrišćanstvo, nego Hrista". Franjo nije želeo moć i autoritet, ali su moć i autoritet bili zloupotrebljeni u njegovo ime. Nije želeo da menja svet, ali je ponudio način promene sebe i odnosa prema drugima. Proglasio je novo ludilo. A njegovo novo ludilo je - ljubav.